

МОТИВИ по ПРИСЪДА № 22/11.10.2023г., по НОХД №442/2023г. по описа на РС Свиленград

С внесения обвинителен акт Районна прокуратура Хасково, ТО Свиленград е повдигнала обвинение против подсъдимият **М. Ц. Е. с ЕГН *******, роден на *****г. в гр.Свиленград, обл.Хасково, българин, български гражданин, с адрес за призоваване: ***** , с начално образование – неграмотен, неженен, безработен, неосъждан, за това, че: На неустановена дата през месец юли 2022г., в гр.Любимец, обл.Хасково, се съвкупил с лице, ненавършило 14 - годишна възраст - М. А. М., родена на *****г. в гр.Свиленград, като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК, като макар и непълнолетен е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си - **престъпление по чл.151, ал.1, вр. чл. 63, ал.1 , т.3 от Наказателния кодекс.**

След изслушване на страните по въпросите предвидени в чл.248,ал.1 от НПК, съдът на основание чл. 248, ал. 6 от НПК се е произнесъл по въпросите по чл. 248, ал. 1 от НПК,и впредвид изявлението на защитата и подсъдимият , на основание чл. 252, ал. 1 от НПК се пристъпи незабавно след приключване на разпоредителното заседание към разглеждане на делото по реда на глава 27,чл.371,т.2 от НПК.

В съдебно заседание подсъдимият **М. Ц. Е.** и защитникът му **адв.К.** заявяват,че подс. **М. Ц. Е.** признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти.

Прокурорът поддържат повдигнатото обвинение и изразяват становище за липса на процесуални пречки делото да бъде разгледано по реда на глава XXVII от НПК /чл.371,т.2/– съкратено съдебно следствие.

На основание чл.372,ал.1 от НПК съдът разясни правата на подсъдимият по чл.371 от НПК и го уведоми,че съответните доказателства от досъдебното производство и направеното от него самопризнание по чл.371,т.2 от НПК ще се ползва при постановяване на присъдата.

Подсъдимият **М. Ц. Е.** заяви, че разбира в какво е обвинен и че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е съгласен да не се събират доказателства за тези факти.

На основание чл.372, ал.4, вр.чл.371, т.2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанието на подсъдимият се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанието му, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на Обвинителния акт.

Участващият по делото **прокурор** поддържа обвинението, така както е предявено с обвинителния акт, като счита същото за безспорно и категорично доказано, досежно извършеното престъпно деяние в съставомерните му обективни и субективни признаци, както и неговото авторство, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства. Излагат се аргументи, обвързани с правен анализ на

доказателствените средства в кръга на тези чието кредитиране се претендира, извън подложените на критика за недостоверност и опровергаване от останалите. Съобразно която интерпретация и в съвкупна преценка на доказателствата се поддържа довод за доказаност на обвинителната теза, формират се изводи за обективните факти на извършеното от подсъдимия срещу пострадалата престъпно действие ,по начина описан в обвинителния акт, неговия субект и наличието на умисъл, поради което прокурорът пледира за признаването на подсъдимият за виновен в извършването на престъпленията. За същото претендира да бъде наложено съответното наказание, индивидуализирано при условията на чл.55 от НК ,а именно Пробация относно двете задължителни пробационни мерки предвидени в закона в размер около 1 година .

По същество **адв.К.**,намира обвинението за безспорно доказано,с оглед процедурата по която премина съдебното следствие,а що се отнася да размера на наказанието,моли съда да наложи на подзащитният й наказание Пробация относно двете задължителни пробационни мерки предвидени в закона в размер близък до минималния.

Подсъдимият **М. Ц. Е.**, се придържа се към становището на защитника си по същество . В правото си на последна дума, същият изразява съжаление за сторенето и моли съда да му наложи наказание Пробация.

*Съдът, след съвкупна преценка на събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства, обсъждайки и доводите на страните, приема за установено от **фактическа страна** следното:*

Подсъдимият **М. Ц. Е.** с ЕГН ********* , роден на *********г. в гр.Свиленград, обл.Хасково, българин, български гражданин, с адрес за призоваване: *********, с начално образование – неграмотен, неженен, безработен, неосъждан.

Пострадало лице от престъпното деяние на подс. **М. Ц. Е.** е малолетната **М. А. М.**, родена на *********г. в гр.Свиленград / на 12-годишна възраст към периода на престъпното деяние/.

Пострадалата **М. А. М.** била ученичка в 4-ти клас и живеела известно време при баба си- в гр.Любимец, която полагала грижи за нея, а майка й живеела в с.Студена, общ.Свиленград.

През 2022г. св.М. се запознала с подс. **М. Ц. Е.** в гр. Любимец докато била на пътя пред дома на баба си.

Двамата се харесали и започнали да се срещат, като станали „гаджета“. На неустановена дата през м. юли 2022г. в гр.Любимец, когато подс. **М. Ц. Е.** и пострадалата **М.** били заедно, той ☐ предложил, а тя се съгласила да правят секс.

На въпросната дата/неустановена по делото/ в дома на родителите му- подс. **М. Ц. Е.** се съвкупил с малолетната **М. А. М.**, въпреки че знаел възрастта на момичето, при съгласието й (и желанието й) за това.

Двамата поддържали отношения известно време, но тъй като подс. **М. Ц. Е.** започнал да се среща и с други момичета , пострадалата **М.** много се ядосала и на 26.09.2022г. се явила пред органите на МВР и съобщила, че е изнасилена от подс. **М. Ц. Е.**,но от показанията на пострадалата, дадени пред

съдия ,в следствие същата напълно отричат половия акт с подс. **М. Ц. Е.** да е станал чрез насилие или заплахата от негова страна. Напротив пострадалата М. А. М. категорично потвърдила, че е желала да прави секс с подсъдимия.

След като подала сигнала срещу подсъдимия,същият бил задържан със Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа на 26.09.2022г.

На 28.11.2022г. ,майката на пострадалата предала с Протокол за доброволно предаване -1брой мобилен телефон –Редми 9АТ ,ведно със сим карта на оператор Виваков.

С Протокол за оглед на веществени доказателства от 24.01.2023г., ведно с фотоалбум към него, предадения телефон бил огледан и просушан,в частност приложение Месинджър.

За удостоверяване на възрастта на пострадалата е представено и Удостоверение за раждане,видно от което М. А. М. е родена на *****г. в гр.Свиленград.

В хода на разследването и с цел изясняване на всички факти от обективната действителност и включени в предмета на доказване били назначени и извършени експертизи.

Видно от заключението на вещото лице по назначената съдебномедицинска експертиза / СМЕ/ на живо лице № 387/2022г. при прегледа на М. А. М. се установява, външен полов орган без увреждания; Девствена ципа с пръстеновидна форма и стара дефлорация щърбина в 6 часа по циферблата, придобита преди повече от 15 дни от прегледа /26.09.2022г./с възможност първото полово сношение да е било преди повече от 2 месеца. Без следи от физическо насилие по главата и тялото на пострадалата.

Видно от заключението на вещите лица по назначената комплексна съдебна психиатрично-психологична експертиза на пострадалата М. А. М., същата е психично здрава и е била способна към момента на извършване на деянието да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. С оглед психическото и физическото □ здраве била в състояние правилно да възприема обективната действителност и да интерпретира фактите, които имат значение по делото и да дава достоверни показания.

Разпитан в хода на досъдебното производство подсъдимия ,твърди,че разбира обвинението,но не желае да дава обяснения по случая.

От направената справка в Бюро “Съдимост” при Районен съд-Свиленград е видно, че подс. **М. Ц. Е.** е неосъждан.

Видно от приложената в кориците на ДП Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, подсъдимият към дата 19.05.2023 година е нежен, не притежава недвижими имоти, движимо имущество, не притежава моторни превозни средства, не притежава, ценни книжа, дялове в дружество, парични средства по банкови сметки и не работи ,респективно не получава трудови или други доходи.

Видно от Характеристичната справка, изготвена от ИДПС , подсъдимият към датата на изготвянето ѝ няма регистрирани противообществени прояви и нарушения на обществения ред.

С оглед процедурата по която бе разгледано самото съдебно производство, самата фактическа обстановка, както и извършеното престъпление от подсъдимият се доказва по безспорен и категоричен начин от всички събрани и приобщени по делото писмени и гласни доказателства, които съдът кредитира, като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи се помежду си. При анализа на събраните доказателства обсъдени поотделно и в съвкупност и въз основа на които съдът постанови присъдата, които съдът възприе като непротиворечиви и логични : Удостоверение за раждане на пострадалата, Протокол за доброволно предаване, Протокол за оглед на веществени доказателства, ведно с фотоалбум към него, Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; Справка за съдимост; Характеристична справка; писма и справки от различни институции и други документи; приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл. 283 от НПК, както и от свидетелските показания на М. А. М.;

Г. С. И. ; Недялка Михалева А. ; Севда Велчова И.; Димка С. И. ; Румен Ангелов Николов и Ангелина Руменова Николова, всички те материализирани в съответни Протоколи за разпит на свидетели, а за пострадала – разпит пред съдия. Същите Съдът кредитира изцяло с доверие, поради липсата на противоречия в тях, систематиката им, корелацията и взаимното им допълване, подкрепени и от данните, съдържащи се в писмените доказателствени източници, така и с оглед начина на формирането им.

За пълнота на съдебният акт, следва да се посочи, че Съдът възприе като достоверни и изчерпателни показанията на свидетеля М. А. М., макар и същата да се явява пострадала от деянието, тъй като това a priori не е индicia за недостоверността на твърденията ѝ. Фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл. 102 от НПК могат да бъдат установени с всички допустими доказателствени средства, като нито едно от тях не се ползва с предварително определена доказателствена сила. Показанията на пострадалото лице са важен източник на преки доказателства и не могат да бъдат игнорирани само поради евентуалната им заинтересованост от изхода на делото. Настоящият състав кредитира показанията на пострадалото лице, дадени пред съдия в хода на досъдебното производство, като обективни, безпристрастни и логически последователни.

Следва да се отбележи, че подсъдимият се признава за виновен и признава всички изложени факти и обстоятелства в обвинителния акт, като в съдебно заседание изразяват съжаление за случилото се. Кореспонденцията на така направеното от подсъдимият признание на тази част от инкриминираната фактология със заявеното от свидетелите, окончателно потвърждава извода за доказаност на инкриминираното противозаконно престъпно съвкупление осъществено от подсъдимият/така както е посочено в обвинителния акт/ и липсата на необходимост от подробна аргументация относно доказателствената обезпеченост на този фактически сегмент от подложените на доказване събития. Съобразявайки събраните доказателства по делото и вземайки в предвид реда по който премина съдебното следствие, съдът прие че деянието по чл. 151, ал. 1 от НК осъществено от подсъдимият по начина описан в обвинителния акт и се доказва по безспорен и категоричен

начин .

Съдебният състав, възприема изцяло и кредитира заключенията по извършените Съдебни експертизи ; Съдебномедицинска експертиза и Комплексна съдебно психиатрично-психологична експертиза, тъй като са извършени от вещи лица–специалисти с необходимата квалификация и знания, включени в Списъка на специалистите, утвърдени за вещи лица от Комисията по чл. 401, ал. 1 от Закона за съдебната власт като липсват индиции за предубеденост, а от формална страна изготвените писмени Заключения обективират необходимите данни и фактически констатации, поради което се явяват обосновани и аргументирани, в съответствие и кореспондиращи с фактите по делото и останалите доказателства, с оглед което не възникват каквито и да е съмнения за тяхната правилност. Липсват и обратни доказателства, опровергаващи констатациите и заключенията на вещите лица , поради това Съдът намира за обосновани, аргументирани и правилни експертизите и ползва същите при формирането на фактическите и правните си изводи.

Доказателствата, приобщени по делото, включително и гласните, са събрани по съответния ред, условия и в съответната форма. Същите са безпротиворечиви, логични, взаимно кореспондиращи и допълващи се, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Липсват противоречия, които да налагат, обсъждането им от Съда, извън вече изложения аргумент за безпротиворечивостта им.

Всички доказателства и доказателствени средства в своята съвкупност установяват по категоричен начин времето, мястото и начина на извършване на престъплението по чл.151,ал.1 от НК, както и авторството на подсъдимия. Показанията на всички свидетели са непротиворечиви и се покриват напълно с фактическата обстановка, такава каквато е описана в обвинителния акт. Всички тях съдът намира за незаинтересовани и непредубедени свидетели, като показанията им съдът кредитира изцяло.

Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимият признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечиви доказателства, като на основание императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва тези самопризнания за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата,касаелно престъплението по чл.151,ал.1 от НК.

*От така изложената по-горе фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните **правни изводи**:*

Престъпленията против човешката личност са уредени в Глава Втора от специалната част на НК. Това показва важното място, което им отрежда законодателя. В тази Глава са уредени посегателството срещу човешкия живот, което е едно от най-тежките престъпления, предвидени в българския НК. Уредени са и други посегателства срещу човешката личност като изнасилването и извършването на блудствени действия без съгласие на другото лице. Уредени са в Раздел Осми на посочената Глава от НК със заглавие „Разврат”. Съпроводени са с унижаване честта и достойнството на човека. В конкретния случай с прояви на насилие (физическо и психическо)

се е стигнало до засягане половата неприкосновеност на пострадалия. Правото на чест и достойнство и на неприкосновеност на личността са неоспорими човешки права.

При така възприетата фактическа обстановка съдът намира, че подс. **М. Ц. Е.** е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 151, ал. 1, от НК, като на неустановена дата през месец юли 2022г., в гр.Любимец, обл.Хасково, се съвкупил с лице, ненавършило 14 - годишна възраст - **М. А. М.**, родена на *****г. в гр.Свиленград, като извършеното не съставлява престъпление по чл.152 от НК, като макар и непълнолетен е разбирал свойството и значението на деянието и е могъл да ръководи постъпките си.

От обективна страна, по съставомерността на процесното престъпление следва да се посочи, че изпълнителното деяние на престъплението се осъществява чрез действие съвкупление, с лице от различен пол, което е малолетно, като съгласието на пострадалата е правно ирелевантно.

Престъплението е резултатно, като престъпният резултат се изразява в осъществяване на половия акт,което безспорно е налице в настоящият случай ,видно от заключението на вещото лице Еленски,а и от показанията на самата пострадала.

Съдържимите се в очертаната правна норма на чл. 151, ал. 1 от НК признаци визират умишлено съвкупление с лице, ненавършило 14-години, като умишълът е единствената форма на вина, при която престъплението може да бъде извършено.

Същевременно деянието не осъществява признаците на престъпление по чл. 152 от НК, тъй като съвкуплението не е осъществено при някоя от визираните в този член хипотези.

От субективна страна, подс. **М. Ц. Е.** е извършил процесното деяние с пряк умишъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, пр. 1-во от НК - съзнавал е, че извършва съвкупление с лице, което не е навършило 14 години и е целял именно този резултат. Към момента на извършване на деянието подсъдимият е бил непълнолетен /навършени 17 години/, но въпреки възрастта си е бил способен да разбира свойството и значението от него, както и е могъл да ръководи постъпките си,доколкото по делото не са били установени отклонения от типичното за възрастта му интелектуално развитие и волеви умения, а напротив – касае се за престъпно деяние, неотличаващо се със сложен фактически състав. Непълнолетният подсъдим не само, че е разбирал свойството и значението на постъпката си и е могъл да я ръководи, но и напълно целенасочено и без колебание го е извършил, въпреки факта, че самата пострадала му е казала , че е малка на години. Поради тези причини извършеното от него деяние не може да се квалифицира като деяние извършено поради увлечение или лекомислие съгласно разпоредбата на чл. 61 от НК.

Във връзка с горното съдът държи да отбележи, че от събраните и описани по горе доказателства по безспорен начин се доказва по делото, че

подсъдимият **М. Ц. Е.** е извършил престъплението за което е предаден на съд.

Всички свидетели в хода на съдебното следствие, както и писмените доказателства, сочат за извършител именно подсъдимия. Всички тези показания се подкрепят от събраните писмени доказателства по делото и не са противоречиви, поради което и съдът ги кредитира изцяло. Показанията на свидетелите по делото се подкрепят и от заключенията на вещите лица по назначените комплексна психолого-психиатрична и съдебномедицинска експертизи.

Безспорно се доказва, че подсъдимият е знаел за възрастта на пострадалата и въпреки това е осъществил съвкупление с нея. Освен това още един важен факт по делото се доказва безспорно, а именно, че съвкуплението в описания в обвинението случай е било със съгласието на пострадалата.

Последното е видно и от заключението на комплексната психологопсихиатрична експертиза, както и от показанията на самата пострадала.

Предвид горното и съдът призна подсъдимият за виновен в извършване на престъплението за което е предаден на съд, а именно чл. 151, ал. 1 от НК.

При определяне вида и размера на наказанието по отношение на подс. **М. Ц. Е.**, съдът взе предвид степента на обществената опасност на деянието и на дееца, както и подбудите за извършването на деянието, смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Съдът отчете като смекчаващи вината му обстоятелства самопризнанията на подсъдимия, съдействието на разследващите органи при разследването на деянието и разкриването на обективната истина и съжалението за извършеното деяние, чистото му съдебно минало, както и добрите характеристични данни. Отегчаващи отговорността обстоятелства не се констатираха.

На основание чл. 373, ал. 2 от НПК при налагане на наказанието Съдът се позова на разпоредбата на чл. 58 а от НК. Основен акцент, съобразен в хода на преценката на степента на обществената опасност на деянието и на дееца е неговата принадлежност към определен, етнически обусловен, модел на поведение. Известно е, че лицата от тази общност имат трайно установени традиции за встъпване в съпругески отношения от ранна, дори в някои случаи, детска възраст. Това ангажира от известно време изключително актуално обществото по темата "дете ражда дете", но въпреки всички мерки от страна на правителствени и неправителствени организации, създаденият модел за формиране на неформално семейно съжителство в една възраст, в която и двата са още съвсем недорасли и категорично неподготвени, не е променен. В този смисъл и при липсата на възможност със собствения социален и интелектуален ресурс подсъдимият да се противопостави (ако въобще има и такава нагласа) на установените традиции, той е предприел същия начин на живот като неговите родители и други родственици и въобще всички принадлежащи към неговата етническа група. Бил е само на 17 години към момента на извършване на деянието, което се отчита независимо от привързаната в квалификацията редуцираща наказанието норма.

Тези обстоятелства в своята съвкупност Съдът прие, че променят

съществено характеристиката на извършеното престъпление, правейки го различно при съпоставка с обичайните престъпления от същия вид. При това се прие, че в случая и най-лекото, предвидено за това престъпление наказание се явява несъразмерно тежко, съпоставено с тежестта на извършеното престъпно деяние., поради което настоящият състав счита, че така констатираните отговорността обстоятелства обуславят прилагането на разпоредбата на чл.55 от НК т.к. са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства ,поради което и най-лекото , предвидено в закона наказание ще се окаже несъразмерно тежко спрямо подсъдимия.

Като анализира индивидуализиращите отговорността обстоятелства, с оглед тежестта на всяко едно и в тяхната съвкупност ,съдът прие ,че за постигане целите на чл.36 от НК,подходящо и справедливо наказание на непълнолетния към онзи момент подсъдим ,следва да бъде определено при условията на чл.55,ал.1,т.2,б.Б от НК.

Доколкото за извършеното престъпление законодателят е предвидил наказание -лишаване от свобода от 2 до 6 години , и след редуцията на чл.63 ,ал.1,т.3 от НК съобразно чл.58а,ал.4 във вр.с ал.1 вр.с чл.55,ал.1,т.2,б.Б от НК,съдът го осъди на „Пробация“ със следните пробационни мерки: „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 12/дванадесет/ месеца с периодичност на явяването 2/два/ пъти седмично и „Задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 12/дванадесет/ месеца

Така индивидуализираните по вид и размер наказание, наложено на подсъдимия, съдът счита, че ще съдействат за поправянето му и за постигане на поставените от закона превантивни цели, както по отношение на същия, така и по отношение на останалите членове на обществото- чл. 36, ал. 1 от НК.

Съдът прие,че причина за извършеното престъпление от страна на подсъдимият е ниското правно съзнание и култура на подсъдимия и незачитането на установения в страната ред за поведение в обществото.

Относно разноските и веществените доказателства по делото:

Съдът констатира,че по делото са били приобщени веществени доказателства ,които са били предадени с протокол за доброволно предаване от майката на пострадалото момиче,поради което и на основание чл. 301, ал. 1, т. 11 от НПК, веществените доказателства – 1 брой мобилен телефон „Redmi 9 AT“ с ИМЕИ1: 862416060022048/11 и ИМЕИ2: 862416060022055/11 в едно с 1 брой сим карта на мобилен оператор „Виваком“ с № 89359032300159014349, съдът постанови същите **ДА СЕ ВЪРНАТ** на собственика им- **Г. С. И.** с ЕГН ***** или на изрично упълномощено от нея лице.

По предявеното обвинение по чл.151,ал.1 от НК, подсъдимият бе признат за виновен, като при този изход на наказателното дело и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, Съдът го осъди да заплати направените по делото разноски,които да внесе за извършени експертизи в общ размер **1 022.40 лв.**, вносими по сметка на ОДМВР – Хасково и по бюджета на Съдебната власт сумата от **5 лв.**– държавна такса в случай на служебно издаване на Изпълнителен лист, вносими по сметка на Районен съд -

Свиленград.

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

Районен съдия:.....